॥३॥^{१)} व्यंप्रकारिर्ययासंख्यं मियुनैः स्त्रीलिङ्गपुंलिङ्गशब्दविर्मित्नैः ऋमेण प्रयाज्ञानामनुमल्लणं करोति । किमुक्तं भवति । यथा व्कः व्किति मियुनं प्रयमम्त्रम् यथासंख्यं मियुनैरित्युक्तवादेवंशब्दाच द्वी दे त्रयस्तिसः चवार्श्वतस रत्युक्तं भवति ^{२)} ।

न तस्य किं चनेति पञ्चने ॥४॥ पञ्चने प्रयाजे पञ्च ममेत्यस्यानसरम् न तस्य किं चन योऽस्मान्द्वेष्टीति मल्लेणानुमल्लेणं कुर्यात् रत्मञ्चानुमल्लेणं त्यान्यानसरं कृतिः प्रवेषे च कृते कर्तव्यम् । त्यागाञ्च माल्लवर्णिकीभ्यः समिदादि-देवताभ्यः कार्याः प्रथमे इदं समिद्यो न मम हको ममेत्यादि : दितीये इदं तनूनपाते नराशंसाय वा न मम दौ मम दे तस्येति : तृतीये इद्मिद्रभ्यो न मम त्रयो मम तिस्रस्तस्येति : चतुर्थे इदं बर्क्षि न मम चत्रारो मम चतन्त्रस्तस्येति : पञ्चमे इद्मग्रये सोमायाग्रयेऽग्रीषोमाभ्यामग्रीषोमाभ्यां देवेभ्य ज्ञान्ययेभ्यो न मम पञ्च ममेत्यादि : ज्ञमावास्यायां तु इद्मग्रयेऽग्रीषोमाभ्यामिन्द्राय देवेभ्य इति संनयतः इद्मग्रये विष्णावऽइन्द्राग्निभ्यां देवेभ्य इत्यसंनयतः इति ।

विषिमानपचितिमान्यशस्वी ब्रह्मवर्चस्यन्नाद् इति च ॥५॥ चकारः पू-विक्तानुमल्लाः सक् समुचयार्थः । विषिमानित्यादिभिः पचित्रभिल्लेः ययासंख्यं पच प्रयाज्ञाननुमल्लयते प्रथमेन प्रथमम् भूयासमिति प्रतिपद्मध्याङ्कियते । पू-विस्मादनुमल्लापादिदं भिद्यते पृथिविधानात् प्रयोजनम् सावसानं द्वयोः प्रयोगः । ग्रमेकयज्ञमानके एक एवानुमल्लाणं करोति क्रव्यव्यात् तत्र एको ममेत्यत्र जक्ताभावः ग्राशीचीगाभावात् विषिमानित्यादौ तु जकः ग्राशीचीगात् वि-षिमली भूयास्व विषिमलो भूयास्मेति । ग्रन्ये तु विपरीतिमिक्ति ।

म्रागनूनां चतुर्यपञ्चमाभ्याध स्थानात् ॥ ६॥ चातुर्मास्येषु पशौ च प्रया-त्रप्रवृद्धौ ३) चतुर्यपञ्चमयोर्त्तराले म्रागतवो द्वाराद्य इत्यते : तत्रानुमत्रणको-

१) दिष्म इत्यने भूयादित्यध्याहारः Mahâd. २) म्रध्याहाराऽपि दितीये दिवचनेन तन्ते। बङ्गवचनेन Mahâd. ३) म्रनुमन्त्रणस्यासंनिपातात्प्रोषितोऽपि यज्ञमानः कराति Mah. ४) नवैकादशदादशप्रयाजकर्मस् Mahâd. — See २.५.२.३० ३.८.१.३.